ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாசார்யனருளிச்செய்த

ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியரெழுதிய

ஹேதிராஜப்ரஹர்ஷணீ வியாக்கியானத்துடன் கூடியது.

அவதாரிகை—சததூஷணீ-ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜந-தத்வ முக்தாகலாபாதி திவ்ய க்ரந்த ரத்னங்களாலே வேதாந்த தத்வார்த்தங்களைப் பரமகருணையோடு வெளியிட்டருளின ஸ்வாமி வேதாந்தவாசிரியர் சாஸ்த்ர பரிச்ரமாலஸர்களான கோமல மதிகளையும் அநுக்ரஹிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பல பல ஸ்தோத்ர நூல்களையு மருளிச் செய்தாரென்பது ப்ரஸித்தம். அந்த நூல்களினால் பக்தர்களுக்கு விளையும் பலன் ஒவ்வொரு ஸ்தோத்ரத்தின் முடிவிலும் பெரும்பாலு மருளிச் செய்யப் பட்டிருந்தாலும், தசாவதார ஸ்தோத்ராவஸாநத்தில்* வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகீ பக்தி: பரா மாநஸே சுத்தி: காபி தநௌ திசாஸு தசஸு க்க்யாதி: சுபா ஜ்ரும்பதே* என்றருளிச் செய்த பலன் ஸகலஸ்தோத்ர ஸாதாரணமென்று கொள்ளக்கடவது. ஸுதர்சநாஷ்டகமும் ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரமும் அனைவர்க்கும் அநிஷ்ட நிவாரணபூர்வக இஷ்ட ப்ராபணார்த்தமாகவே யருளிச் செய்தவையாம். இந்த ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பலன் பணிக்கும் நிகமன ச்லோகத்தில் "ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ச்ரேயஸே பூயஸே ஸ்தா; க்ருதேய மாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி:" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே பக்தர்களுக்கு ஸகல ச்ரேயஸ்ஸையு மளிக்கும் இந்த ஸ்துதிநூலென்னுமிடம் நிஸ்ஸந்தேஹம்.

ஸுதர்சநாழ்வானுடைய ஸ்துதியாக ஸ்ரீகூர நாராயண ஜீயரருளிச் செய்த ஸுதர்சந சதகத்தில் (80) *சக்ரம் குந்தம் க்ருபாணம் பரசுஹுதவஹாவங்குசம் தண்டசக்தீ சங்கம் கோதண்டபாசௌ ஹலமுஸலகதாவஜ்ர சூலாம்ச்ச ஹேதீந், தோர்ப்பிஸ் ஸவ்யாபஸவ்யைர் ததத்* என்று ஹேதிராஜனான ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் இரு திருக்கரங்களிலும் பதினாறு திவ்யாயுதங்களை ஏந்தியிருப்பதாகச் சொல்லிற்று. அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் கூறியபடியும் அர்ச்சையில் ஆங்காங்கு ஸேவைஸாதிக்கிறபடியும் ஸுதர்சநாழ்வான் தரிக்குமிவ்வாயுதங்களிலே ஸுதர்சநமு மொன்றாயிருக்கும். எம்பெருமானுடைய ரூபாந்தரமே ஸுதர்சநனாக வடிவெடுத்ததென்கிற தத்துவம் இதனால் விளங்கும்.

சுலோகங்களெல்லாம் அநுஷ்டுப்பாயிருந்தாலும் வர்ணாநுப்ராஸங்களாலும் அர்த்த புஷ்டியாலும் நிகரற்று விளங்குமிந்த ஸ்துதிக்கு ஏற்றதொரு வியாக்கியானமில்லாத குறைதீர ஹேதிராஜ ப்ரஹர்ஷணி யென்னும் வியாக்கியானத்தை அடியேனை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு அவதரிப்பிக்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகன். இதில் குற்றங்குறைகள் புக அவகாசமில்லாமையாலே ப்ரார்த்தநா விசேஷங்களுக்கு அவஸரமில்லையாயிற்று. ... ... *

பம்பாய் மாநகரைச் சேர்ந்த மாதுங்காவில் வேதாந்த தேசிக ஸம்பிரதாய ஸபையொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். அதன்மூலமாக தேசிக ஸ்தோத்திரங்களை ஒருபக்கம் தேவநாகர லிபியிலும் மற்றொருபக்கம் தமிழ்லிபியிலுமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் அந்த ஸபையார். இது பக்தர்களுக்கு மஹோப

கர்ரமான செய்கையே யென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் "செய்வன திருந்தச் செய்" என்னும் பழமொழியைக் கடந்து செய்வதனால் இவர்கள் ஏராளமாகச் செய்யும் பொருட்செலவு பரிமளிக்க வழியில்லாமற் போகிறதென்னும் வருத்தம் நம்முள்ளத்தில் அடங்குகின்றதில்லை. இப் பதிப்பில் ஒவ்வொரு ஸ்தோத்திரத்திற்கும் முன்னே தமிழில் ஒரு சிறு குறிப்பு தரப்பட்டுள்ளது. அது நூலின் தன்மையைச் சுருக்கமாக விளக்குவதாம். இந்த ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரத்தைப்பற்றி அதிலுள்ள குறிப்பாவது, "ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானின் ஒவ்வொரு ஆயுதத்திற்கு ஒவ்வொரு சுலோகமாக 16 சுலோகங்களும் ஆரம்பத்தில் பொதுவாக 2 சுலோகங்களும், பலச்ருதியாக ஒரு சுலோகமும் ஆக 19 சுலோகங்கள் அடங்கியது" என்பதாம். "ஆரம்பத்தில் பொதுவாக இரண்டு சுலோகங்கள்" என்பது மருள். ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரமான விது ஸுதர்சநாழ்வானுடைய பதினாறு திவ்யாயுதங்களைப் பற்றியது. அந்த பதினாறில் சக்கரம் என்பது ஒன்று. அது தான் முதலது. அந்த சக்கராயுதந்தைப்பற்றியே இரண்டாவது சுலோகம் அமைந்தது. அதிலிருந்தே ஆயுதவர்ணனம் தொடக்கமாயிற்று முதல் சுலோகம் ஹேதிராஜனுடைய மங்களாசாஸனம்.

வியாக்கியாநாவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரம்

ஸ்வ ஸங்கல்ப கலா கல்பைராயுதைராயுதேச்வர:,
ஜுஷ்ட: ஷோடசபிர் திவ்யைர் ஜுஷதாம் வ: பர: புமாந். (1)

ஸ்வஸங்கல்பகலா கல்பை: ஷோடசபி: திவ்யை: ஆயுதை: ஜுஷ்ட: ஆயுதேச்வர: பர: புமாந் வ: ஜுஷதாம்.—தன்னுடைய ஸங்கல்பைகதேசம் போன்ற பதினாறு திவ்யாயுதங்களாலே ஸேவிதனான ஹேதிராஜனாகிற பரமபுருஷன் உங்களை யுகப்பிக்கக்கடவன்.

* * * அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் ஸங்கல்பாதேவ பூர்வஸ்மாத் ஸுதர்சந மயாத் ஹரே:* என்று சொல்லியிருப்பதை யடியொற்றி ஸுதர்சந சதகத்தில் (76) *வாணீ பௌராணிகீ யம் ப்ரதயதி மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் கைடபாரே:* என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. அதாவது எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழி யாழ்வானாக வடிவெடுத்த தன்மை. அந்தத் திருவாழி யாழ்வானுடைய ஸங்கல்பத்தின் ஒவ்வொருகலையும் ஒவ்வோராயுதமாக வடிவெடுத்ததோ! என்னலாம்படியுள்ளவை ஷோடசாயுதங்கள் என்கிறது. கலாசப்தம் அநேகார்த்தகம்; சதுஷ்ஷஷ்டி கலைகளென்னும்போது வித்யாஸ்தானவாசகம்; கலாகாஷ்டாதிகளென்னும்போது காலத்தின் ஏகதேசவாசகம். கலாநிதி யென்னும்போது ஷோடசகலாபரிபூர்ணனான சந்திரனைச் சொல்லுகையாலே பதினாறில் ஒருபாகத்திற்குக் கலையென்று பெயராகிறது. இப்பொருளே இங்கு விவக்ஷிதம். "கலா து ஷோடசோ பாக:" என்று அமரகோசமு முள்ளது. 'ஸ்வஸங்கல்ப' என்ற விடத்தில் ஸ்வசப்தார்த்தம் ஸுதர்சநாழ்வான். கலாகல்பை: என்றது கலா ஸந்ருசை: என்றபடி. "ஈஷதஸமாப்தௌ கல்பப் தேச்ய தேசீயர:" என்கிற அநுசாஸநம் காண்க. கல்பப் என்றொரு ப்ரத்யயமென்று

கொள்க. இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் (வ:) என்று வருமிடங்களிலெல்லாம் (ந:) என்று பாடபேதமுள்ளதாக அர்வாசீநர்கள் காட்டியிருப்பது அஸாது. பிறருடைய ச்ரேயஸ்ஸைக் கோலியே இந்த ஸ்துதியருளிச் செய்யப்பட்டதாதலால் ஸுதர்சந சதகத்திற்போலவே இதிலும்(வ:)என்பதே ஸ்வாமி திருவாக்கில் அவதரித்த பாடமாகும். ஐந்தாவது சுலோகத்திலும் பதினேழாவது சுலோகத்திலும் பவதாம் என்றிருப்பதை அஸ்மாக மென்று திருத்தாதது போலவே எங்கும் திருத்தாதிருக்கவடுக்கும். ... ... (1)

{ யதாயத்தம் ஜகச்சக்ரம் காலசக்ரம் ச சாச்வதம்,
பாது வஸ் தத் பரம் சக்ரம் சக்ர ரூபஸ்ய சக்ரிண: (2) }

ஜகச்சக்ரம் சாச்வதம் காலசக்ரஞ்ச யத்ஆயத்தம், சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண: தத் பரம் சக்ரம் வ: பாது.—இருபத்துநான்கு தத்வாத்மகமான ஜகச்சக்ரமும் சாச்வதமான காலசக்ரமும் எந்த சக்ரத்தினுடைய அதீனமோ, ஸுதர்சநரூப பரமபுருஷனுடைய அந்த சிறந்த சக்ரமானது உங்களைக் காத்தருள்க.

* * *ஷோடசாயுதங்களில் முதலாயுதம் சக்ரமாகையாலே அதுதன்னை உபச்லோகிக்கிறுரிதில். கீழ்சுலோகம் இந்நூலுக்கு மங்களாசரணத்தில் சேருமத்தனை. இந்த சுலோகத்தையே ஸ்தோத்ராரம்ப மென்று கொள்க. திருவாழியாழ்வான் திருக்கையிலேந்தும் சக்கரம் எப்படிப்பட்டதென்னில்; ஜகச் சக்ரத்தையும் கால சக்ரத்தையும் தன்னதீனமாகவுடையது. சாச்வதம் என்கிற விசேஷணத்தை இரண்டிடத்திலும் அந்வயிக்கலாம். ஜகச்சக்ரமானது ப்ரவாஹதோநித்யம்; காலசக்ரமானது ஸ்வரூபதோநித்யம் "த்ரிணாபியுக்தம் ஷண்ணேமி பஞ்சாரம் சக்ரமவ்யயம், ஸம்வத்ஸரமயம் யத்தத் காலசக்ரமிதி ஸ்திதம். தத்வசே வர்த்ததே நித்யம் சேதநாசேதநாத்மகம், பரிவர்த்தயதே தேவ: ததேதச்சக்ரரூபத்ருத்" என்றும், " அவ்யக்தாதிவிசேஷாந்தை: ஸ்வரூபைரபரை: வ்ருதம், சதுர்விம்சதி ஸங்க்யாகை: புருஷாத்மகநேமி யத், ஜகச்சக்ரமிதி க்க்யாதம் தச்ச ப்ரேரயதே ஸ்வயம். என்றும் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிற் கூறப்பட்டவை இங்கே அநுஸந்தேயம். *வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழி* என்கிறபடியே. [சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண: சக்ரம்] திருவாழியாழ்வான் எம்பெருமானுக்கு திவ்யாயுதமாயிருக்கச் செய்தேயும், எம்பெருமானுடைய ஒரு வடிவமென்றும் நூற்கொள்கை யிருக்கையினாலே "சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண;" என்றருளிச் செய்யக்குறையில்லை. (2)

{ யத்ப்ரஸூதி சதைராஸந் ருத்ரா: பரசு லாஞ்சிதா:
ஸ திவ்யோ ஹேதி ராஜஸ்ய பரசு: பரிபாது வ: (3) }

ருத்ரா: யத்ப்ரஸூதிசதை: பரசுலாஞ்சிதா: ஆஸந், ஹேதிராஜஸ்ய ஸ: திவ்ய பரசு: வ: பரிபாது.—ருத்ரர்கள் எந்த பரசுவிடமிருந்து தோன்றிய பலபல பரசுக்களாலே பரசுவை அடையாளமாக வுடையவர்களாக ஆயினரோ, ஆயுதேச்வரனான திருவாழி யாழ்வானுடைய திவ்யமான அந்த பரசுவானது உங்களைக் காக்கக்கடவது.

* * *இதில் பரசுவென்னும் மழுப்படையை உபச்லோகிக்கிறார். [யத்ப்ரஸூதி சதை:] ப்ரஸூதி சப்தம் இங்கு தர்மவாசகமன்று, தர்மிவாசகம். பஹுவ்ரீஹியுங் கொள்ளலாம். "அஷ்டௌ வஸவ: ஏகாதச ருத்ரா:" *த்வாதசாதித்யா:* என்று

வேதமோதினபடியும் "பச்யைகாதச மே ருத்ரான்" என்று விச்வரூபத்தில் காட்டின படியும் பல ருத்ரர்களுண்டே. பூதேச: கண்டபரசு:* என்ற அமரகோசத்தின்படி ஒரு ருத்ரனுக்குள்ள பரசு மற்றுமுள்ள ருத்ரர்களுக்கெல்லாமுண்டே. அந்த பரசுக்கள் எங்கிருந்து பெற்றவையென்ன, சக்ரராஜனுடைய பரசுவென்னும் படையின் ப்ரஸாதிகளென்கிறது. சக்ரராஜனை யாராதித்துப் பரசுவைப் பெற்றதாக இதிஹாஸமுமுண்டு. ... ... (3)

{ ஹேலயா ஹேதி ராஜேந யஸ்மிந் தைத்யா: ஸமுத்த்ருதே,
சகுந்தா இவ தாவந்தி ஸ குந்த: பாலயேத வ: (4) }

ஹேதிராஜேந யஸ்மிந் குந்தே ஹேலயா ஸமுத்த்ருதே (அபி) தைத்யா: சகுந்தா இவ தாவந்தி, ஸ: குந்த: வ: பாலயேத.—திருவாழியாழ்வானால் எந்த குந்தம் அவலீலையாக எடுக்கப்பட்டாலும் அசுரர்கள் பறவைகள் போலப் பறந்தோடுகின்றார்களோ, அந்த குந்தப்படை உங்களைக் காக்க வேணும்.

* * *ஈட்டி யென்கிற படைக்குக் குந்தமென்று பெயர். திருவாழியாழ்வான் அவ்வாயுதத்தைப் பிரயோகிக்க வேணுமென்கிற விருப்பத்துடன் எடாமல் விளையாட்டாக வெடுத்தாலும் தடியைத் தொடும்போதே பறவைகள் பறந்தோடுமா போலே அசுரர்கள் பாறியொழிகின்றார்களாம். அப்படிப்பட்ட குந்தாயுதம் உங்களை ரக்ஷிக்கக்கடவதென்றாராயிற்று. *குந்தமோடு சூலம் வேற்கள் தோமரங்கள் தண்டு வாள் பந்தமான தேவர்கள் பரந்து வானகமுற* என்று திருச்சந்த விருத்தத்திலருளிச் செய்தபடியே குந்தம் முதலான படைகளுக்குத் தேவர்களே சிதறியோடும் போது அசுரர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? ஹேலயா—லீலயா என்றபடி. (4)

{ தைத்ய தாநவ முக்யாநாம் தண்ட்யாநாம் யேந தண்டநம்,
ஹேதிதண்டேச தண்டோஸௌ பவதாம் தண்டயேத் த்விஷ: (5) }

தண்ட்யாநாம் தைத்ய தாநவ முக்க்யாநாம் தண்டநம் யேந (பவதி), அஸௌ ஹேதிதண்டேசதண்ட: பவதாம் த்விஷ: தண்டயேத்.—தண்டிக்கத் தக்கவர்களான தைத்யர் தாநவர் முதலானோருடைய தண்டனம் எந்த தண்டத்தினாலாகிறதோ, இந்த ஹேதிராஜனுடைய தண்டாயுதமானது உங்களுடைய வைரிகளைத் தண்டித்தொழிக்கட்டும்.

* * *தண்டமென்னும் படையைத் துதிக்கிறாரிதில். *தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்ய மதிதைவதம்* என்று எம்பெருமான் ஸர்வஸமனாயிருந்தாலும் விட்டில்கள் விளக்கிலே தாமாக வந்து விழுந்து சாமாபோலே தாமாக மடிய வருகின்ற தைத்யதானவர்களைத் தண்டிக்க ப்ராப்தமாகின்றது. "வல்லரக்கர் புக்கழுந்தத் தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடம்" என்றாரிறே நம்மாழ்வாரும். தசரதசக்ரவர்த்தி ஒரு புதல்வனைப் பெற்றிலன்; ஒரு தடாகத்தையே பெற்றனன்; அதிலே அரக்கருமசுரரும் தாமாக வந்து விழுந்து மடிகிறார்கள் என்றாயிற்று இப்பாசுரத்தில் சொல்லிற்று. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஸ்வயமேவ தண்டநீயர்களாகின்றனர். அன்னவர்களைத் தண்டிக்கவல்லதான ஸுதர்சந தண்டாயுதம் உங்கள் பகைவர்களைத் தண்டிக்கக் கடவதென்றாராயிற்று.

தைத்யர்களென்பதும் தானவர்களென்பதும் பர்யாயமன்றோவென்று சங்கிக்க வேண்டா; "திதிஸுதா: தைத்யா:, தநுஸுதா: தாநவா:" என்கிற தத்துவமுணர்க. ஹிரண்யகசிபு முதலானோர் திதிபுத்திரர்களென்றும். விப்ரசித்தி முதலானோர் தநுபுத்திரர்களென்றும், மஹாபாரதத்தில் விளக்கப்பட்டுளது. "ஏக ஏவ திதே: புத்ரோ ஹிரண்ய கசிபு: ஸ்ம்ருத:" என்றும் "சத்வாரிமசத்தநோ: புத்ரா: க்க்யாதாஸ்ஸர்வத்ர பாரத, தேஷாம் ப்ரதமஜோ ராஜா விப்ரசித்தி: மஹாயசா:" என்றும் சொல்லி வைத்தது. (5)

{ அநந்யாந்வய பக்தாநாம் ருந்தந்நாசா மதங்கஜாந்,
அநங்குச விஹாரோ வ: பாது ஹேதீச்வராங்குச: (6) }

அநந்யாந்வய பக்தாநாம் ஆசா மதங்கஜாந் ருந்தந் அநங்குச விஹார: ஹேதீச்வர அங்குச: வ: பாது—அநந்யார்ஹ பக்தர்களுடைய ஆசையாகிற யானைகளை அடக்கியாள்வதும் தட்டுத் தடையில்லாத விஹாரமுடையதுமான ஹேதிராஜனுடைய அங்குசமென்கிற ஆயுதமானது உங்களைக் காக்கவேணும்.

* * * மாவட்டியென்னுமாயுதம் இதனால் துதிக்கப்படுகின்றது. மாவட்டியின் காரியம் யானைகளைத் தகர்ப்பதேயாதலால் "வாரிசுருக்கி மதக்களிறைந்தினையும் சேரிதிரியாமல்" என்று பொய்கையாழ்வா ரருளிச்செய்தபடியே பக்தர்களின் விஷய வாஞ்சைகளாகிற மதயானைகளை அடக்கியாளவல்லதாம் இந்த ஹேதிராஜாங்குசம். ஆசாமதங்கஜமென்று திக்கஜங்களையும் சொல்லக்கடவது. * ஆசாஸ்து ககுப: காஷ்டா:* என்று கோசமாகையாலே ஆசையென்று திக்குக்கும் பெயருண்டு. "ஆசா மதங்கஜகுணநவிஷஹ்யவேகாந்பாதே யதிக்ஷிதிப்ருத: ப்ரஸபம் நிருந்தந்" என்ற யதிராஜ ஸப்ததி (72) ஸூக்தியிலே இவ்விரண்டு பொருளும் விவக்ஷிதமென்பதை இங்கு நினைப்பூட்டுகிறோம். நிரங்குசவிஹார: என்றது — அங்குசாயுதம் லீலை செய்யும்போது எங்கும் எவ்விதமான உபரோதமும் விளைய ப்ரஸக்தி யில்லையென்கை. சப்தாநுப்ராஸம் ஒரு சமத்கார விசேஷம். அந்யேஷ்வப்யந்வயோ`யேஷாம் ந, தே அநந்யாந்வயா:" * மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தரென்றபடி. தேவதாந்தராந்வயம் சிறிது கிடக்கிலும் அது அங்குச விஹாரத்திற்கு அங்குசமாமென்கை. (6)

{ ஸம்பூய சலபாயந்தே யத்ர பாபாநி தேஹிநாம்,
ஸ பாது சத வக்த்ராக்நி ஹேதிர் ஹேதீச்வரஸ்ய வ: (7) }

யத்ர தேஹிநாம் பாபாநி ஸம்பூய சலபாயந்தே, ஹேதீச்வரஸ்ய ஸ: சதவக்த்ராக்நி ஹேதி: வ: பாது. — யாதொரு சதமுகாக்நி யென்கிற திவ்யாயுதத்தில் ப்ராணிகளின் பாபங்கள் திரண்டு விட்டில் படும்பாடு படுகின்றனவோ, சக்ரராஜனுடைய அந்த சதமுகாக்நியென்கிற திவ்யாயுதம் உங்களைக் காக்கவேணும்.

* * * சதமுகாக்நியென்று ஒரு ஆயுதம். நூறு வாய்களினால் தீயை உமிழ்கின்றவாயுதமாம் அது. நூறு என்பது அநேக பர்யாயமாகவு மிருக்கத்தகும். தேஜ: பதார்த்தத்திலே சலபங்கள் திரண்டு விழுந்து தாமாக நசித்துப் போவது இயல்வாகையாலே இந்த சதமுகாக்நியில் விழுந்து நசிக்கும் சலபங்கள் எவையென்ன [தேஹிநாம் பாபாநி] கர்ம நிபந்தனமாகப் பாபிஷ்டதேஹங்களைக் கொண்டவர்களின் ஸகல பாபங்களும் இதில் சலபவ்ருத்தியை யடைகின்றனவாம். திருவாழி

யாழ்வானுடைய இந்த திவ்யாயுதத்தைச் சிந்தனை செய்தவாறே ஸகலபாபங்களும் உருமாய்ந்து தொலையுமென்றவாறு. ... ... (7)

{ அவித்யாம் ஸ்வப்ரகாசேந வித்யாரூபச் சிநத்தி ய:,
ஸ ஸுதர்சந நிஸ்த்ரிம்ச: சௌது வஸ் தத்வ தர்சநம் (8) }

வித்யாரூப: ய: ஸுதர்சநநிஸ்த்ரிம்ச: ஸ்வப்ரகாசேந அவித்யாம் சிநத்தி, ஸ: வ: தத்வதர்சநம் சௌது.—ஜ்ஞான ரூபமான யாதொரு ஸ்ரீஸுதர்சந கட்காயுதமானது தனது ஒளியினாலே அஜ்ஞானத்தையடியறுக்கின்றதோ, அந்த கட்கமானது உங்களுக்கு தத்வஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்குக.

* * * நிஸ்த்ரிம்ச மாவது கட்கம்; சத்தியென்பது. அதற்குப் பணி அறுப்பதேயாதலால் ஸ்வப்ரகாசத்தாலே பக்தர்களின் அஜ்ஞானத்தை யடியறுக்கவல்லது. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் அஸ்த்ரபூஷணுத்யாயத்தில் கட்காயுதம் ஜ்ஞாநாதிதைவதமென்றும் அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி ஜ்ஞானஸாம்ராஜ்ய மளிக்கவல்லதென்றும் சொல்லிற்று. அதை யடியொற்றி இந்த ச்லோக மருளிச்செய்தபடி. இஷ்டப்ராபண அநிஷ்ட நிவாரணங்களுள் அஜ்ஞாந நிவர்த்தந பூர்வக ஜ்ஞாநப்ரதானமே மிகச் சிறந்ததாதலால் அதுதன்னைச் சொல்லிற்று.

{ க்ரியா சக்தி குணோ விஷ்ணோர் யோ பவத்யதிசக்திமாந்,
அகுண்ட சக்தி: ஸா சக்திரசக்திம் வாரயேத வ:. (9) }

அதிசக்திமாந்: ய: விஷ்ணோ: க்ரியாசக்திகுண: பவதி, ஸா சக்தி: வ: அசக்திம் வாரயேத—மிக்க ஸாமர்த்தியத்தையுடைய யாதொரு சக்தியென்கிற ஆயுதமானது ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவுக்கு உலகப் படைப்புக்கு இன்றியமையாத சக்தியென்னும் குணமாக ஆகின்றதோ, தட்டுத் தடங்கலற்ற சக்தியையுடைய அந்த சக்திப் படையானது உங்களுடைய அசக்தியைப் போக்கடிக்கக்கடவது.

* * * சக்தியென்னு மாயுதத்தைத் துதிக்கும் சுலோகமிது. ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனுக்கு பகவானென்று பெயர். “ ஷண்ணும் பக இதீரணு ” என்னக்கடவதிறே. ஜ்ஞானம், சக்தி பலம், ஐச்வர்யம், வீரியம், தேஜஸ்ஸு என்கிற ஆறு குணங்களுடைமைபற்றி எம்பெருமானைப் பகவானென்கிறது. இந்த ஆறு திருக்குணங்களும் ஸ்ருஷ்டிகார்யத்திற்கு இன்றியமையாதவை. அவற்றுள் அகடிதகடநாஸாமர்த்தியமாகிற சக்தியென்னும் குணம் மிக முக்கியமானது. இந்த ஷட்குணங்களுக்கும் பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ-உத்தரசதகத்தில் லக்ஷணமருளிச் செய்கிறார். *ஸா தே சக்திஸ் ஸுகரமிதரச் சேதி வேலாம் விலங்க்ய* என்றதை இங்கே அநுஸந்திப்பது. இது ஸுகரம் இது துஷ்கரம் என்கிற வாசியின்றிக்கே எதையும் நிர்வஹிக்கக்கூடிய ஆற்றலே சக்தியெனப்படும். அந்த சக்திதான் இந்த ஸுதர்சநாழ்வானுடைய சக்திப்படையாகப் பரிணமித்ததோ? அன்றி இந்த சக்திப்படைதான் அந்த சக்தி குணமாகப் பரிணமித்ததோ! என்று உல்லேகிக்கலாம்படியுள்ளது. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சக்திப்படையானது உங்களுக்கு அசக்தியைப் போக்கி சக்தியை வளர்க்கக் கடவதென்றாராயிற்று. அநுஷ்டேய க்ருத்யங்களில் அசக்தி தொலைய வேணுமென்கை. அக்ருத்யங்களில் அசக்தியும், க்ருத்யங்களில் சக்தியும் ஆவச்யகமென்க. ... . (9)

{ தாரத்வம் யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே சப்தே ச பரித்ருச்யதே,
ப்ரபோ: ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய பாஞ்சஜந்ய: ஸ பாது வ:. (10) }

யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே சப்தே ச தாரத்வம் பரித்ருச்யதே, ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய ப்ரபோ: ஸ: பாஞ்சஜந்ய: வ: பாது—யாதொரு சங்கத்தினுடைய உருவத்திலும் ஒலியிலும் தாரத்வம் காணப்படுகிறதோ, ஹேதிராஜனுடைய அந்த பாஞ்சஜந்யமானது உங்களைக் காத்தருளக்கடவது.

* * * ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமென்னு மாயுதம் உங்களுக்கு க்ஷேமங்கரமாக வேணுமென்கிறாரிதில். [தாரத்வம் பரித்ருச்யதே] இங்கு சிலேடையுள்ளது. தாரமென்று பிரணவத்திற்கும் உச்சத்வநிக்கும் பெயர். ஸம்ஸ்தாநே தாரத்வ மென்ற போது ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம் ப்ரணவாகார முடையதென்னுமிடம் சொல்லிற்றுகிறது. சப்தே தாரத்வ மென்ற போது "ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணும் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்* என்றும் *யஸ்ய நாதேந தைத்யாநாம் பலஹாநிரஜாயத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே எதிரிகள் குடல் குழம்புமாறு செய்யும் பெரு முழக்கம் சொல்லப்படுகிறது. [ஸ: பாஞ்சஜந்ய: வ: பாது] *பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலி—தலைப்பெய்வ தெஞ்ஞான்று கொலோ!* என்று ஆண்டாள் கோலினது உங்களுக்கு பலிக்கக்கடவதென்ற தாயிற்று. ... ... (10)

{ யம் ஸாத்விகமஹங்காரம் ஆமநந்த்யக்ஷஜாதகம்,
அவ்யாத் வச் சக்ர ரூபஸ்ய தத்தநு: சார்ங்க தந்வந:. (11) }

யத் அக்ஷஜாதகம் ஸாத்விகம் அஹங்காரம் ஆமநந்தி, சக்ரரூபஸ்ய சார்ங்க தந்வந: தத்தநு[3] வ: அவ்யாத்—யாதொரு தநுஸ்ஸை இந்திரியங்களுக்குக் காரணமான ஸாத்விகாஹங்காரமாகச் சொல்லுகின்றார்களோ, திருவாழியாழ்வானுகிற பரமபுருஷனுடைய அந்த வில் உங்களைக் காத்திடுக.

* * * சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்ட பெருமாளே திருவாழியாழ்வானுக விளங்கி அவனுடைய திருக்கையிலும் சார்ங்கவில் திகழாநின்றதாயிற்று; அதனுல் நீங்கள் ரக்ஷைபெறுவீராக வென்கிறாரிதில். ஆமநந்தி என்னும் க்ரியாபதத்திற்கு பராசராதிமஹர்ஷய: என்னும் கர்த்ருபதம் வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும். பராசரபகவான் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே *பூதாதிமிந்த்ரியாதிஞ் ச த்விதாஹங்காரமீச்வர:, பிபர்த்தி சங்கரூபேண சார்ங்கரூபேண ச ஸ்திதம்:* என்றும், *யாநீந்த்ரியாண்யசேஷாணி புத்திகர்மாத்மகாநி வை, சரரூபாண்யசேஷாணி தாநி தத்தே ஜநார்த்தந:* என்றும் சொல்லிற்றிறே. இதில் பூதாதியென்று தாமஸாஹங்காரமும், இந்த்ரியாதியென்று ஸாத்விகாஹங்காரமும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விரண்டும் அடைவே சங்கரூபமாகவும் சார்ங்கரூபமாகவு மிருப்பதாகச் சொல்லிற்று. ஆக, இந்திரிய காரணபூதமாயும் ஸாத்விகாஹங்கார ரூபமாயு மிருக்கிற சார்ங்கவில் உங்களைக் காக்கக்கடவ தென்றுராயிற்று. ... ... (11)

{ ஆயுதேந்த்ரேண யேநைவ விச்வஸர்கோ விரச்யதே,
ஸ வ: ஸௌதர்சந: குர்யாத் பாச: பாசவிமோசநம். (12) }

ஆயுதேந்த்ரேண யேந ஏவ பாசேந விச்வஸர்க: விரச்யதே, ஸ: ஸௌதர்சந: பாச: வ: பாசவிமோசநம் குர்யாத்—ஆயுதச்ரேஷ்டமான எந்த பாசத்தினலேயே

விச்வஸ்ருஷ்டியானது பண்ணப்படுகிறதோ அந்த ஸுதர்சந பாசாயுதமானது உங்களுக்குப் பாச விமோசனத்தைச் செய்யக்கடவது.

* * * திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்யாயுதங்களில் ஒன்றான பாசமானது உங்களுக்கு ஸம்ஸாரபந்த விமோசனத்தைச் செய்யக்கடவதென்று ஆசாஸித்தருளுகிறாரிதில். முதல் பாதத்தில் "யேந ஆயுதேந்த்ரேண" என்று ஸமாநாதிகரணமாக அந்வயிக்கும் வழி தவிர வ்யதிகரணாந்வயமும் கொள்ளற்பாலது. ஆயுதேந்த்ரேண என்பது கர்த்தரி த்ருதீயையாய், 'யேந' என்பது கரணே த்ருதீயையாய், ஆயுதச்ரேஷ்டனான திருவாழியாழ்வான் யாதொரு பாசத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு ஜகத்ஸர்க்கம் பண்ணுகிறானோ—என்றதாகக் கடவது. ஸமாநாதிகரணாந்வயம் கொள்ளுமளவில் ஆயுதச்ரேஷ்டமான பாசமே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவதாகச் சொல்லிற்றாகும். வ்யதிகரணாந்வயம் கொள்ளுமளவில் ஸுதர்சநாழ்வானே ஜகத்ஸர்க்கம் பண்ணுவதாகவும், அதற்குப் பாசாயுதம் உபகரணமாக நிற்பதாகவும் சொல்லிற்றாகும். ஸுதர்சநாஷ்டகத்தில் ஐந்தாம் சுலோகத்தில் "அமிதவிச்வக்ரியாமய!" என்கிற ஸம்போதனம் நோக்கத்தக்கது. திருவாழியாழ்வான் பகவத்ஸங்கல்பபர்யாயபூதனாகையாலே, ஸங்கல்பத்தினால் ஜகத்ஸர்க்கம் நடைபெறுகின்றதென்றபோதே திருவாழியாழ்வானால் அது நடைபெறுகின்றதென்றதாகத் தட்டில்லையே. அவயவியின் காரியத்தை அவயவத்திலே ஏற்றிச் சொல்லவும் குறையில்லையே. [ஸ: ஸௌதர்சந: பாச: வ: பாசவிமோசநம் குர்யாத்.] *ஆசாபாசசதைர் பத்தா:* என்று கீதையிற் சொன்னபடியே நாம் ஆசாபாச சத பத்தர்களாயிறே யிருப்பது; இந்த பந்தத்தினின்றும் நாம் விடுபட்டொழிய வேணுமென்று ஆசாஸித்தபடி. (12)

{ விஹாரோ யேந தேவஸ்ய விச்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல:,
வ்யஜ்யதே தேந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோஸ்து வ:. (13) }

யேந தேவஸ்ய விச்வ க்ஷேத்ர க்ருஷீவல: விஹார; வ்யஜ்யதே. தேந ஸீரேண வ: நாஸீரவிஜய: அஸ்து.—யாதொரு ஹலாயுதத்தினாலே பத்தியுழவனான பகவானுடைய ஸகல க்ஷேத்ரங்களையும் பயிரிடும் விஹாரம் விளங்குகின்றதோ அந்த ஹலாயுதத்தினால் உங்களுக்கு சேனைத் தலையில் வெற்றியுண்டாகக் கடவது.

* * * ஹலமென்னும் ஆயுத விசேஷத்தை [அதாவது கலப்பையை] உபச்லோகிக்கிறாரிதில். திருமழிசைப்பிரான் நான்முகன் திருவந்தாதியில் "வித்துமிட வேண்டுங் கொலோ விடையடர்த்த பத்தியுழவன் பழம்புனத்து" என்றருளிச் செய்ததை யடியொற்றி பட்டர் ஸ்ரீ ரங்க ராஜஸ்தவ-உத்தர சதகத்திலே தசாவதாரஸ்துதி ப்ரகரணத்தில் நம்பி மூத்தபிரானுக்காக இட்டருளின சுலோகத்தில் *தம் த்வாம் க்ஷேமக்ருஷீவலம் ஹலதரம் ரங்கேச! பக்தாஸ்மஹே* என்றருளிச் செய்தார். அதனை யடியொற்றி இந்த சுலோக மருளிச்செய்கிறபடி. எம்பெருமான் விச்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவலன். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "பெரும்பாழில் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பெருஞ்செய்" என்று தொடங்கியுள்ள மிகப் பெரிய சூர்ணையின் பொருள் இங்கே யுணரத்தக்கது. "உழுவதோர் நாஞ்சில்கொண்டு பெருக முயலும் பத்தி யுழவன் க்ருஷிபலமிறே" என்று அந்த சூர்ணை தலைக்கட்டுகிறது. க்ருஷிக்குக் கலப்பை இன்றியமையாதது. எம்பெருமான் செய்தருளும் யோகக்ஷேம க்ருஷிக்கும் அது வேண்டியிராநின்றது போலும். [தேவஸ்ய] திவு தாதுவில் நின்று தோன்றிய பதம்;

அந்த தாதுவுக்குள்ள பத்துப் பொருள்களில் க்ரீடை யென்பதே முதற்பொருள். ஆகவே தேவஸ்ய என்றது க்ரீடாபரஸ்ய என்றபடி. இவன்தானே விச்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவலனுயிருக்க, இந்த க்ருஷீவலத்வத்தை விஹாரத்தின்மேல் அதிதேசித்தது கவி சமத்காரம். "ஸீரேண நாஸீரவிஜய:" என்றது சப்தானுப்ராஸம். "ஸேநா முகம் து நாஸீரம்." (13)

{ ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரம் இத்யகீயத ய: ஸ வ:,
அவ்யாத்தேதீச வஜ்ரோஸாவததீச்யஸ்தி ஸம்பவ:. (14) }

ய: ஆயுதாநாம் அஹம் வஜ்ரம் இதி அகீயத, அததீச்யஸ்தி ஸம்பவ: அஸௌ ஹேதீச வஜ்ர: வ: அவ்யாத்.—யாதொரு வஜ்ராயுதமானது 'ஆயுதங்களுக்குள்ளே நான் வஜ்ராயுதமாகிறேன்' என்று கீதாசார்யனுலே பேசப்பட்டதோ, ததீசி முனிவனுடைய அஸ்தியில் நின்றும் பிறவாததான அந்த ஹேதிராஜனுடைய வஜ்ராயுதமானது உங்களைக் காத்தருள்க.

* * * வஜ்ராயுதத்தை உபச்லோகிக்கும் சுலோகமிது. பகவத்கீதையில் பத்தாவது அத்யாயம் விபூத்யத்யாயமென்று ப்ரஸித்தமானது. அதில் கீதாசார்யன் பருப்பருத்தவற்றை யெல்லாம் தானுகச் சொல்லிவருமிடத்து (10-28) * ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரம் * என்று பணித்தனனுதலால் ஆயுதங்களுக்குள்ளே வஜ்ரம் மிகச் சிறந்ததென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமாகிறது; இவ்விடத்தில் இதை யெடுத்துக் காட்டுவதே போதும் இதன் சிறப்புக்கென்று திருவுள்ளம்பற்றினர் ஆசிரியர். கீதாபாஷ்யத்தின் அவ்விடத்துத் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் "ஆயுதாநாமிதி அர்வாசீநாயுதபரம், ஸுதர்சனுத்யபேக்ஷயா ததீசேரஸ்த்தி ஸம்பவஸ்ய வஜ்ரஸ்யாபி நிக்ருஷ்டத்வாத்." என்று ஸ்வாமிதாமே யருளிச்செய்திருக்கையாலே இங்கு 'ததீச்யஸ்தி ஸமுத்பவ:' என்று காணப்படும் பாடம் ஒவ்வாதென்றும், 'அததீச்யஸ்தி ஸம்பவ:" என்கிற பாடமே ஆசிரியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தென்றும் அறுதியிடலாகும். தேவேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதமே ததீசியின் எலும்பினின்று தோன்றியது; அவ்வண்ணமாக ச்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிற் கூறியிருப்பதுமுண்டு; அதில் வ்யாவ்ருத்தியையே இங்கு அருளிச்செய்தபடி.

{ விச்வ ஸம்ஹ்ருதி சக்திர்யா விச்ருதா புத்தி ரூபிணீ,
ஸா வ: ஸௌதர்சநீ பூயாத் கதப்ரசமநீ கதா. (15) }

புத்திரூபிணீ யா விச்வஸம்ஹ்ருதிசக்தி: விச்ருதா, ஸௌதர்சநீ ஸா கதா வ: கதப்ரசமநீ பூயாத்.—புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையானதுபற்றி புத்திஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற யாதொரு கதையானது எம்பெருமானுடைய லோகஸம்ஹாரசக்தியாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கின்றதோ, திருவாழியாழ்வானுடையதான அந்த கதையானது உங்களுடைய நோய்களைத் தீர்க்கவல்லதாக ஆகக்கடவது.

* * *ஹேதிராஜனுடைய கதாயுதத்தை உபச்லோகிக்கிருரிதில். "புத்திரூபிணீ" என்றது மஹத்தத்வரூபிணீ என்றபடி. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் "புத்திரத்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" என்ற விடத்தில் "புத்தி:—மஹத்தத்வம்" என்று எங்களாழ்வான் வியாக்கியானம். அதை யடியொற்றியே இங்கு புத்திரூபிணீ என்றருளிச் செய்தது. அதுதான் விச்வப்ரபஞ்ச ஸம்ஹார சக்திரூபமாயிருக்கும். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கதாயுதமானது [வ: கதப்ரசமநீ பூயாத்] கதமென்று வியாதிக்கு

வாசகம். *கொன்றுயிருண்ணும் விசாதி பகை பசிதீயன வெல்லாவற்றையும் கடிந்திடுகவென்கை. 'ப்யப்ரசபநீ' என்கிறபாடம் நூதனம். (15)

{ யாந்த்யதிக்ஷோத சாலித்வம் முஸல்யா யேந தேந வ:,
{ ஹேதீச முஸலேநாசு பித்யதாம் மோஹ மௌஸலம், (16) }

யேந முஸல்யா: அதி க்ஷோத சாலித்வம் யாந்தி, தேந ஹேதீச முஸலேந வ: மோஹ மௌஸலம் ஆசு பித்யதாம்.—யாதொரு முஸலாயுதத்தினலே முஸல ஹந்தவ்யர்கள் பொடிபொடியா யொழிகின்றனரோ, அந்த ஸுதர்சந முஸலப்படையினல் உங்களுடைய மோஹமாகிற முஸல யுத்தமானது விரைவில் தொலையட்டும்

* * * திருவாழியாழ்வானுடைய உலக்கையென்னும் படையை வருணிக்குமிந்த சுலோகத்தில் இரண்டு மூன்று வகையான பாட பேதங்கள் காண்கின்றன. அர்த்த நிர்வாஹங்களும் அப்படியே. முஸலனென்று ஓர் அஸுரனிருந்ததாகவும் அவன் முஸலப்படையினல் பொடி பட்டொழிந்ததாகவும், அதை இங்கு ஸாதிப்பதாகவும் சிலர் சொல்லுவார்கள். அப்போது 'யாதி...முஸல:' என்று பாடம். ஆனல் நடந்ததொரு கதையைச் சொல்லுவதாகக் கொள்ளில் யாதி என்கிற வர்த்தமாநக்ரியை ஸ்வரஸமாகாது. முஸல: என்பதற்கு உலக்கையென்றே பொருள் கொண்டு, போர்க்களத்தில் அவ்வோ வீர சூரர்கள் பிரயோகிக்கும் முஸலமானது இந்த முஸலத்தினல் பொடிபட்டொழிகிறதென்றுசிலர் சொல்லுவர்கள். "விஷ்யோ விஷேண யோ வத்த்யோ முஸல்யோ முஸலேத ய:" என்கிற அமரகோசத்தின் படி முஸல்யபத மொன்றுண்டு; முஸலத்தாலே வதம் செய்யத் தகுந்தவர்கள் முஸல்யர்கள். அதனல் முஸல்யா: என்று பன்மையாகப் பாடங்கொண்டு அதற்குச் சேர க்ரியாபதத்தையும் யாந்தி என்று பன்மையாகக் கொள்ளுவர்கள். இப்பாடம் பொருத்தமாக இருக்கக்கூடும்.

{ சூலீ த்ருஷ்ட மநோரவாச்யோ யேந சூலயதி த்விஷ:,
{ பவதாம் தேந பவதாத் த்ரிசூலேந விசூலதா. (17) }

சூலித்ருஷ்டமநோ: வாச்ய: யேந த்விஷ: சூலயதி, தேந த்ரிசூலேந பவதாம் விசூலதா பவதாத்.—சிவனல் காணப்பட்ட மந்த்ரத்திற்குப் பொருளாயிருக்கின்ற திருவாழி யாழ்வான் யாதொரு சூலாயுதத்தினல் பகைவர்களை வியாதி பிடித்தவர்களாக ஆக்குகின்ருரோ, அந்த த்ரிசூலாயுதத்தினலே உங்களுக்குப் பிணியில்லாமையுண்டாகக் கடவது.

* * * சூலப்படையை உபச்லோகிப்பதிந்த சுலோகம். சூலத்தை த்ரிசூலமென்றும் வழங்குவதுண்டு. [சூலித்ருஷ்டமநோ: வாச்ய:] சூலியென்று சிவனுக்குப் பெயரென்பது ப்ரஸித்தம். அவன் றனக்கே அஹிர்புத்நியனென்றும் ஒரு பெயருண்டு. அவனல் காணப்பட்ட மந்த்ரம் ஸுதர்சன மந்த்ரம். அதற்குப் பொருளாயிருப்பவர் திருவாழியாழ்வான். அவர் தம்முடைய ஆயுதங்களில் அந்யதமமான சூலாயுதத்தைக் கொண்டு சத்துருக்களை அபிபவிக்கிருர். அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த சூலப்படை உங்களுக்குச் சுகமளிக்கக் கடவதென்ருராயிற்று ... ... (17)

{ அஸ்த்ர க்ராமஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய ப்ரஸூதிம் யம் ப்ரசக்ஷதே,
{ ஸோவ்யாத் ஸுதர்சனே விச்வம் ஆயுதை: ஷோடசாயுத:. (18) }

க்ருத்ஸ்நஸ்ய அஸ்த்ரக்ராமஸ்ய யம் ப்ரஸூதிம் ப்ரசக்ஷதே, ஷோடசாயுத: ஸ: ஸுதர்சந: ஆயுதை: விச்வம் அவ்யாத்—ஸமஸ்தமான ஆயுதமண்டலங்களுக்கும் யாவரொரு திருவாழியாழ்வானை ஆகரமாகச் சொல்லுகிறார்களோ, பதினறு படைகளையுடையரான அத்திருவாழியாழ்வான் உலகத்தைக் காத்தருள்க.

* * * கீழ் சுலோகத்தோடு திருவாழியாழ்வானுடைய பதினறு திவ்யாயுதங்களையும் துதித்துத் தலைக்கட்டினராயிற்று. அவயவஸ்துதியை நிகமித்து அவயவி ஸ்துதியிலே இழிகிறாரிதில். க்ருத்ஸ்நஸ்ய அஸ்த்ரக்ராமஸ்ய என்றது ப்ரஸ்துதங்களான ஷோடசாயுதங்களை மட்டும் விவக்ஷித்தன்று; உலகிலும் நூல்களிலும் எத்தனை அஸ்த்ரங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவோ அவையெல்லாவற்றையும் விவக்ஷித்தென்க. ஸர்வாஸ்த்ரங்களும் திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரஸூதிகள் (ஸந்தானங்கள்) என்னத்தட்டில்லை. அவரை ப்ரக்ருதத்தில் ஷோடசாயுத விசிஷ்டராகக் கொண்டு ஒவ்வொரு சுலோகத்தில் ஒவ்வோராயுதத்தைப் புகழ்வதாக வைத்து இட்டருளினபடி. அந்தத் திருவாழியாழ்வான் விச்வப்ரபஞ்சரக்ஷகராகக் கடவரென்கை. திருவிருத்தத்தில் * அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசும்பும் நிலனும் இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர் * என்றருளிச் செய்த பாசுரம் இங்கே அநுஸந்தேயம். (18)

{ ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதேந ச்ரேயஸே பூயஸே ஸதாம்,
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி:. (19) }

ஆயுதேந்த்ரஸ்ய இயம் ஷோடசாயுத ஸம்ஸ்துதி: ஸதாம் பூயஸே ச்ரேயஸே ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதேந க்ருதா—திவ்யாயுதத் தலைவரான திருவாழியாழ்வானுடைய ஷோடசாயுதங்களைப் பற்றின இந்த ஸ்துதியானது ஸத்துக்களுக்குச் சிறந்த நன்மையின் பொருட்டு ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது

ஒவ்வொரு ஸ்தோத்ரத்தின் அவஸாநத்திலும் ஸ்வாமி பலச்ருதியாகவொரு சுலோகமருளிச் செய்வதுண்டே, அது தானிது. ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதேந க்ருதா இயம் ஸ்துதி: ஸதாம் பூயஸே ச்ரேயஸே (ஸ்யாத்) என்று அந்வயித்துப் பலனுரைம் பதாகவே கொள்வது மிகப்பொருந்தும். ... ... (19)

ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

உரை முற்றிற்று.
